

Bruxelles, 23. studenoga 2020.
(OR. en)

13091/20

LIMITE

EF 296
ECOFIN 1067
CCG 48
DRS 35
CODEC 1177
JAI 991
JUSTCIV 127
COMPET 569
EMPL 518
SOC 720

Međuinstitucijski predmeti:

2010/0207(COD)
2011/0295(COD)
2015/0270(COD)
2016/0360(COD)
2016/0361(COD)
2016/0362(COD)
2016/0363(COD)
2016/0364(COD)
2018/0060(COD)
2018/0063(COD)
2020/0066(COD)

IZVJEŠĆE

Od:	Predsjedništvo
Za:	Odbor stalnih predstavnika
Predmet:	Izvešće predsjedništva o napretku u jačanju bankovne unije

Izvešće predsjedništva o napretku u jačanju bankovne unije

I. Uvod

Vijeće je tijekom njemačkog predsjedanja nastavilo s radom na jačanju bankovne unije i praćenjem napretka u vezi sa smanjenjem rizika, i to na temelju svojih zaključaka o **planu za dovršetak bankovne unije** koje je usvojilo 17. lipnja 2016. (dokument 10460/16, dalje u tekstu „plan iz lipnja 2016.”).

U raspravama u okviru **Euroskupine i sastanka na vrhu država europodručja** (sastanak u uključivom sastavu) održanima u prosincu 2019. istaknuta je potreba za time da se na sporazumnoj osnovi nastavi rad na svim elementima daljnjeg jačanja bankovne unije kako bi se ta pitanja mogla ponovno razmotriti u lipnju 2020.

Budući da je bankovna unija uspostavljena kao odgovor na financijsku krizu, u daljnjem radu trebalo bi uzeti u obzir temeljna vodeća načela bankovne unije, tj. prekidanje negativne povratne veze između banaka i država, koja je bila u središtu krize, kako bi se zajamčile sigurnost i pouzdanost bankovnog sektora u europodručju i šire na razini EU-a te provedba sanacije banaka čiji je opstanak ugrožen bez uporabe novca poreznih obveznika i uz minimalan učinak na realno gospodarstvo, uz istodobnu zaštitu financijske stabilnosti na razini EU-a i država članica.

Eurokupina je u lipnju 2020., usred pandemije bolesti COVID-19, na sastanku u uključivom sastavu potvrdila da se uspostavom bankovne unije znatno doprinijelo osiguravanju otpornijeg bankovnog sektora te se usuglasila o tome da je kriza ojačala argumente za dovršetak bankovne unije. Pozvala je predstavnike da što je prije moguće nastave s radom na **daljnjem i cjelovitom jačanju bankovne unije**.

Na temelju tog cjelovitog pristupa njemačko predsjedništvo osmislilo je program rada ***Ad hoc* radne skupine za jačanje bankovne unije** (*Ad hoc* radna skupina, dok. 5006/16) koja je u okviru četiriju neformalnih sastanaka održanih tijekom njemačkog predsjedanja raspravljala na tehničkoj razini o elementima koji se smatraju ključnima za jačanje bankovne unije, a to su:

- mjere za poboljšanje upravljanja krizama,
- veća integracija bankovnog sektora EU-a i pitanje ravnoteže između matične države i države domaćina,
- regulatorno postupanje u odnosu na izloženosti državnim obveznicama, i
- tehničke rasprave o obilježjima europskog osiguranja depozita (EDIS) na temelju takozvanog hibridnog modela.

Tim raspravama nije se utjecalo na ishod političkih pregovora o daljnjem jačanju bankovne unije.

Program rada *Ad hoc* radne skupine usko se usklađivao s programom rada Radne skupine na visokoj razini za EDIS i Komisijine Stručne skupine za bankarstvo, plaćanja i osiguranja.

Njemačko predsjedništvo odgovorno je za pripremu **ovog izvješća o napretku u kojem se sažeto navodi trenutačno stanje** rasprava održanih na navedenim četirima sastancima te uzimaju u obzir mišljenja članova *Ad hoc* radne skupine. Svrha je ovog izvješća osigurati kontinuitet i olakšati zadaću predstojećeg predsjedništva, pri čemu ga ne bi trebalo smatrati obvezujućim za delegacije jer predstavlja ocjenu predsjedništva o ishodu održanih rasprava¹.

Izvješće je podijeljeno u tri dijela: dio II. najopsežniji je dio izvješća koji obuhvaća navedene elemente ključne za jačanje bankovne unije. Dio III. posvećen je reviziji okvira za upravljanje krizama banaka i osiguranja depozita, a dio IV. bavi se praćenjem smanjenja rizika, osobito djelovanja za rješavanje problema neprihodonosnih kredita.

II. Elementi koji se smatraju ključnima za jačanje bankovne unije

II.1. Okvir za upravljanje krizama

Predsjedništvo je dva radna sastanka posvetilo raspravama o jačanju okvira za upravljanje krizama za banke. Rasprave u okviru **prvog sastanka održanog 13. srpnja** bile su usmjerene na:

- **međudjelovanje nadzornih ovlasti u okviru Direktive o kapitalnim zahtjevima i ovlasti za ranu intervenciju u okviru Direktive o oporavku i sanaciji banaka i**

¹ Prethodno ostvareni napredak predstavljen je u izvješćima o napretku koja su pripremili nizozemsko (10036/16), slovačko (14841/16), malteško (9484/17), estonsko (14808/17), bugarsko (9819/18), austrijsko (14452/18), rumunjsko (9729/19 ADD1), finsko (14354/19 REV1) i hrvatsko (8335/20 ADD1) predsjedništvo.

- pitanja koja se odnose na **okidače koji služe za procjenu radi li se o bankama koje propadaju ili je vjerojatno da će propasti** i treba li te okidače uskladiti s okidačima stečaja u okviru nacionalnih okvira za nesolventnost.

Predsjedništvo je ujedno pripremilo neslužbeni dokument u kojem su razložene pretpostavke koje se smatraju ključnima za raspravu o budućim izmjenama hijerarhije vjerovnika (npr. transparentnost i predvidljivost za vjerovnike). Svrha tog neslužbenog dokumenta bila je pripremiti detaljniju raspravu o ciljanim izmjenama hijerarhije vjerovnika na sastanku *Ad hoc* radne skupine u rujnu.

Međudjelovanje nadzornih ovlasti u okviru Direktive o kapitalnim zahtjevima i ovlasti za ranu intervenciju u okviru Direktive o oporavku i sanaciji banaka

Kad je riječ o međudjelovanju nadzornih ovlasti u okviru Direktive o kapitalnim zahtjevima i **ovlasti za ranu intervenciju** u okviru Direktive o oporavku i sanaciji banaka, većina država članica smatrala je da bi bilo korisno ukloniti postojeća preklapanja u odgovarajućim regulatornim okvirima koja bi mogla ugroziti primjerenu uporabu alata. Mišljenja su se razlikovala o tome ugrožava li se označivanjem takvih mjera kao mjera rane intervencije u okviru Direktive o oporavku i sanaciji banaka njihova uporaba i bi li to označivanje moglo proizvesti obvezu objavljivanja u okviru Uredbe o zlouporabi tržišta. Komisija je na sastanku pojasnila da iz perspektive obveza u okviru Uredbe o zlouporabi tržišta nema razlike između nadzornih mjera i mjera rane intervencije. Nadalje, države članice uvelike su se usprotivile zamislima o utvrđivanju kvantitativnih okidača za ovlasti za ranu intervenciju ili o uspostavi jasno utvrđene ljestvice stupnjeva eskalacije te su se umjesto toga zauzele za davanje većih diskrecijskih ovlasti nadzornim tijelima. Jedna država članica zatražila je dodatna pojašnjenja kako bi se razumjeli različiti mogući ishodi različitih primjena i mjera rane intervencije i nadzornih ovlasti izradom scenarija za utvrđivanje područja mogućeg pojednostavnjenja.

Unatoč tome, države članice općenito su poduprle mjere kojima bi se uskladili instrumenti na raspolaganju nadzornim tijelima. Većina država članica ocijenila je stoga da bi u okviru daljnjeg djelovanja trebalo spojiti nadzorne mjere i ovlasti za ranu intervenciju u Uredbi o jedinstvenom nadzornom mehanizmu i Direktivi o kapitalnim zahtjevima. Također je istaknuta važnost osiguravanja koordinacije između nadzornih tijela i sanacijskih tijela. ESB i nekoliko država članica poduprlo je uklanjanje preklapanja između mjera rane intervencije i nadzornih mjera brisanjem iz Direktive o oporavku i sanaciji banaka onih mjera rane intervencije koje su već dostupne u Direktivi o kapitalnim zahtjevima i Uredbi o jedinstvenom nadzornom mehanizmu, jer bi to podrazumijevalo ograničene promjene, i jasnoću u pogledu interakcije sa sanacijskim tijelom.

Kad je riječ o jedinstvenom nadzornom mehanizmu, općenito je podržana zamisao da se Europskoj središnjoj banci (ESB) dodijeli izravno primjenjiva pravna osnova za primjenu nadzornih ovlasti i ovlasti za ranu intervenciju. U tom je kontekstu ESB istaknuo da bi izmjena Uredbe o jedinstvenom nadzornom mehanizmu mogla dovesti do kašnjenja u usporedbi s izmjenom Direktive o oporavku i sanaciji banaka i Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, tijekom čega ESB i dalje ne bi imao izravno primjenjivu pravnu osnovu. Budući da je to pitanje potrebno brzo riješiti, ESB smatra da bi izmjena Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu mogla biti djelotvornije rješenje jer se izmjene te uredbe mogu donijeti u okviru redovnog zakonodavnog postupka za koji nije potrebna jednoglasnost (za razliku od izmjena Uredbe o jedinstvenom nadzornom mehanizmu).

Predsjedništvo je potvrdilo stajalište većine država članica da bi nadzorne mjere i ovlasti za ranu intervenciju **trebalo spojiti** u okviru Uredbe o jedinstvenom nadzornom mehanizmu i Direktive o kapitalnim zahtjevima. Komisija obavlja tehnički rad s ciljem pravodobnog podnošenja zakonodavnog prijedloga.

Međudjelovanje utvrđivanja propadanja ili vjerojatnog propadanja i nacionalnih okidača nesolventnosti

Što se tiče međudjelovanja utvrđivanja propadanja ili vjerojatnog propadanja i nacionalnih okidača nesolventnosti općenito se smatralo da bi trebalo uskladiti nacionalne okidače nesolventnosti kako bi se izbjeglo stvaranje „limba”, to jest situacija kada se utvrdi da banke s negativnom procjenom javnog interesa propadaju ili vjerojatno propadaju, ali ne ispunjavaju kriterije za nesolventnost u okviru nacionalnih okvira za nesolventnost. Međutim, za neke države članice usklađivanje nacionalnih okidača nesolventnosti uzrokovalo bi znatna ustavna i praktična pitanja te one stoga ne smatraju usklađivanje izvedivom opcijom.

Unatoč tome, neke su države članice smatrale da bi se to pitanje moglo riješiti provedbom, na nacionalnoj razini, članka 32.b nove direktive o oporavku i sanaciji banaka. Banke za koje je zaključeno da propadaju ili vjerojatno propadaju, ali čija sanacija nije u javnom interesu, trebale bi se prema tom članku likvidirati na ispravan način u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.

U tom je smislu postignuta široka suglasnost da će se konceptom „likvidiranja” navedenim u toj odredbi **osigurati izlazak banaka koje propadaju s tržišta**, iako su mišljenja ostala podijeljena u pogledu postupaka i rokova u okviru kojih bi taj izlazak s tržišta trebalo provesti. Mnoge države članice osobito su smatrale da nije potreban nikakav automatizam između utvrđivanja propadanja ili vjerojatnog propadanja i pokretanja formalnog postupka u slučaju nesolventnosti, posebice s obzirom na to da propadanje ili vjerojatno propadanje obuhvaća i situaciju u kojoj će banka samo „vjerojatno” propasti, što znači da nije nesolventna, ili se propadanje ili vjerojatno propadanje uopće ne odnosi na pitanje nesolventnosti. Većina je država članica ipak zatražila pojašnjenje pravnih koncepata, kao što je pojam „likvidiranje”, koji nisu precizno definirani u članku 32.b nove direktive o oporavku i sanaciji banaka. Neke države članice istaknule su i međudjelovanje propadanja ili vjerojatnog propadanja i povlačenja odobrenja za pružanje bankovnih usluga i smatrale su da bi diskrecijsko pravo za takvo povlačenje moglo biti koristan dodatak u tom pogledu. ESB je pojasnio da ni uvjeti za povlačenje odobrenja nisu usklađeni s uvjetima za propadanje ili vjerojatno propadanje. Za rješavanje tog pitanja bila bi potrebna izmjena pravnog okvira.

Predsjedništvo je zaključilo da bi opsežne rasprave u vezi s propadanjem ili vjerojatnim propadanjem i okidačima nesolventnosti trebalo uzeti u obzir kao dio moguće reforme okvira za upravljanje krizama. Države članice pozdravile su daljnji tehnički rad na razini Komisije u cilju pravodobne pripreme zakonodavnog prijedloga.

Rasprave u okviru **drugog sastanka** *Ad hoc* radne skupine **održanog 18. rujna** bile su usmjerene na:

- **hijerarhiju vjerovnika i**
- **okvir za upravljanje krizama za manje banke.**

Ciljane izmjene hijerarhije vjerovnika

Većina država članica složila se da bi bilo korisno usvojiti **ciljani pristup** usklađivanju **hijerarhije vjerovnika**. Predsjedništvo je u okviru neslužbenog dokumenta predložilo takav pristup kojim bi se izbjegle dalekosežne promjene sustavâ za nesolventnost, čiji bi opseg mogao nadilaziti pitanja povezana s bankama. Umjesto toga usredotočilo se na usklađivanje područja koja bi bila relevantna za sanaciju banaka, osobito uzimajući u obzir načelo prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj.

Države članice imale su, međutim, različita mišljenja o odabiru konkretnih područja koja bi trebalo uskladiti i o tome kakav bi trebao biti usklađeni pristup, osobito u smislu rangiranja depozita i obveza isključenih iz sanacije vlastitim sredstvima (*bail-in*).

Kad je riječ o **rangiranju depozita**, većina država članica podržala je „umjereno” opće povlašteno postupanje prema deponentima koje se temelji na višerazinskom pristupu. U okviru takvog postupanja sva potraživanja deponenata imaju viši rang od potraživanja običnih neosiguranih vjerovnika. Ujedno, u okviru višerazinskog režima povlaštenog postupanja prema deponentima osigurani depoziti imaju viši rang u odnosu na prihvatljive depozite za fizičke osobe i mala i srednja poduzeća iznad razine pokrića u okviru sustava osiguranja depozita, ali ostali depoziti i dalje imaju viši rang od ostalih nadređenih obveza². Države članice istaknule su stoga važnost zadržavanja apsolutnog povlaštenog rangiranja osiguranih depozita jer se time osigurava dostatno financiranje i nacionalnim sustavima osiguranja depozita omogućuje ispunjavanje temeljnih funkcija. Kad je riječ o „ostalim depozitima” (npr. velikim depozitima trgovačkih društava i neprihvatljivim depozitima), većina država članica nije komentirala pitanje bi li ti depoziti trebali imati viši rang u odnosu na nadređene obveze, kao što to proizlazi iz umjerenog općeg povlaštenog postupanja prema deponentima, ili bi trebali biti rangirani *pari passu* s ostalim nadređenim obvezama.

Međutim, tek se nekoliko država članica usprotivilo konceptu višerazinskog povlaštenog postupanja prema deponentima. Te države članice zagovarale su pristup prema kojem se svi osigurani i neosigurani depoziti jednako rangiraju (rangiranje *pari passu*) jer bi se time povećao financijski opseg sustavâ osiguranja depozita za financiranje i drugih mjera osim isplata u sklopu sustava EU-a za urednu likvidaciju čiji je cilj pružanje alata za upravljanje krizom banaka koje nisu prošle test javnog interesa.

² ESB je taj pristup predložio u okviru svojeg mišljenja od 8. ožujka 2017. (CON/2017/6).

Rasprava o **rangiranju obveza isključenih iz sanacije vlastitim sredstvima** i međudjelovanju njih i drugih obveza kao što su depoziti ili osigurane obveze pokazala se teškom. Države članice navele su brojne probleme koji zaslužuju dodatno razmatranje. U vezi s poreznim obvezama, primjerice, neke su države članice izrazile bojazni u pogledu pitanja hoće li takve obveze biti isplaćene prije osiguranih depozita ili potraživanja sustavâ osiguranja depozita. U tom kontekstu znatan broj država članica naveo je da prednost daje usklađivanju samo nekih, ali ne i svih tih obveza. Postojala je potpora grupiranju isključenih obveza na temelju razloga zbog kojih su isključene. Druge države članice zatražile su pristup na razini grupe za potporu sanaciji na temelju jedinstvene točke pristupanja kada se govori o rangiranju obveza unutar grupe.

Predsjedništvo se složilo sa stajalištem većine država članica da bi svaki daljnji rad na hijerarhiji vjerovnika trebao biti ciljane prirode te se osobito usmjeriti na analizu pitanja utvrđivanja obveza isključenih iz sanacije vlastitim sredstvima čije bi rangiranje trebalo uskladiti. Predsjedništvo smatra da je potrebno obaviti daljnji tehnički rad na rangiranju obveza isključenih iz sanacije vlastitim sredstvima, među ostalim o pitanju kako bi se rangiranje moglo primijeniti u kombinaciji s umjerenim općim povlaštenim postupanjem prema deponentima na temelju višerazinskog pristupa, što je najpoželjnija opcija za mnoge države članice. Komisija je potvrdila svoju namjeru na nastavi tehnički rad na toj osnovi.

Okvir za upravljanje krizama za manje banke

Rasprava o osmišljavanju okvira za upravljanje krizama za manje banke temeljila se na četirima doprinosima:

- prezentaciji Jedinstvenog sanacijskog odbora o njegovu pristupu procjeni javnog interesa,
- neslužbenom dokumentu predsjedništva o namjenskom sustavu za likvidaciju banaka u pogledu kojih je proglašeno stanje propadanja ili vjerojatnog propadanja, ali je njihova procjena javnog interesa negativna („sustav EU-a za likvidaciju banaka”),
- zajedničkom neslužbenom dokumentu delegacija FI, FR i NL o ciljanim mjerama za poboljšanje okvira za upravljanje krizama za sve banke, uključujući procjenu javnog interesa i kontrolu državnih potpora,
- prezentaciji Europskog foruma osiguravatelja depozita o njegovim praktičnim iskustvima s testom najmanjih troškova.

Trenutačni okvir za upravljanje krizama binarne je prirode: sanacijsko tijelo djeluje samo ako je sanacija određene banke u javnom interesu, dok svi drugi slučajevi podliježu nacionalnim postupcima u slučaju nesolventnosti, čime se omogućuje provedba različitih djelovanja na nacionalnoj razini. Izbor između likvidacije u okviru nacionalnih sustava za nesolventnost i sanacije u okviru sanacijskog sustava stoga ovisi o rezultatu procjene javnog interesa. **Jedinstveni sanacijski odbor** zato je dao razna pojašnjenja o svojem pristupu **procjeni javnog interesa** u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma:

- kao prvo, Jedinstveni sanacijski odbor jest sanacijsko tijelo za 128 banaka odnosno bankovnih grupa, što uključuje najveće banke koje posluju u bankovnoj uniji, sistemski relevantne banke i određene prekogranične grupe. Za te banke Jedinstveni sanacijski odbor općenito očekuje i planira primjenu sanacijskih instrumenata, a ne likvidaciju u okviru odgovarajućih nacionalnih sustava za nesolventnost.
- Kao drugo, pri procjeni javnog interesa uzimaju se u obzir okolnosti u trenutku propadanja banke ili postojanja vjerojatnosti da će propasti, što znači da Jedinstveni sanacijski odbor razmatra i gospodarsko okruženje te procjenjuje učinak sanacije u odnosu na nesolventnost u tom određenom trenutku te ponovno procjenjuje učinak propasti banke na ciljeve sanacije.
- Treće, razlike u redovnim postupcima u slučaju nesolventnosti na temelju nacionalnog prava mogu dovesti do različitih ishoda procjene javnog interesa. Stoga bi usklađivanje redovnih postupaka u slučaju nesolventnosti na temelju nacionalnog prava moglo biti veoma korisno u tom pogledu.
- Naposljetku, Jedinstveni sanacijski odbor objasnio je da se planira daljnji rad u posebnim područjima u suradnji s nacionalnim sanacijskim tijelima. Glavni naglasak bit će na događajima na razini cijelog sustava, poboljšanju ključnih funkcija, analizi na regionalnoj razini i zaštiti osiguranih depozita.

Jedinstveni sanacijski odbor objasnio je da je, s obzirom na velik broj banaka u Europskoj uniji (oko 3000), likvidacija u okviru nacionalnih sustava za nesolventnost „polazni scenarij” za velik broj banaka u većini država članica u slučaju krize.

Za te je banke predsjedništvo u svojem neslužbenom dokumentu predložilo **sustav EU-a za likvidaciju banaka**, koji sadržava posebne instrumente za likvidaciju i kojim bi se omogućila usklađena primjena intervencija sustava osiguranja depozita osim isplata („transakcije kupnje i preuzimanja”) na temelju jasno definirane metodologije testa najmanjih troškova. Države članice izrazile su različita mišljenja o ključnom pitanju uvođenja sustava EU-a za likvidaciju banaka s negativnom procjenom javnog interesa: neke države članice, ESB i Jedinstveni sanacijski odbor smatrali su takav pristup korisnim jer su ocijenili da trenutačna pravila u okviru Direktive o oporavku i sanaciji banaka nisu primjerena za manje, depozitne banke. Te države članice i ESB posebice su tvrdili da bi moglo biti teško uključiti te banke u područje primjene okvira za sanaciju, s obzirom na to da većina njih nema ili ima ograničen pristup tržištima kapitala za uspostavu dostatnog minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za strategiju sanacije. Prema njihovu mišljenju, sustav EU-a za likvidaciju banaka omogućio bi proporcionalan pristup kojim bi se istodobno osigurala neutralnost u pogledu različitih poslovnih modela.

Međutim, druge države članice podsjetile su na temeljni cilj bankovne unije prema kojem se za sve kategorije institucija može provesti sanacija, neovisno o njihovoj veličini i međusobnoj povezanosti (Zaključci ECOFIN-a, prosinac 2010.). Te su države članice smatrale da su svi instrumenti potrebni za olakšavanje sanacije banaka, među ostalim i malih banaka, već uspostavljeni u okviru paketa instrumenata za sanaciju (na primjer prodaja poduzeća ili prijelazne banke). Kako bi se omogućila praktična primjena takvih instrumenata na manje banke, te države članice poduprle su **šire tumačenje procjene javnog interesa**, kako je predloženo u zajedničkom neslužbenom dokumentu delegacija FI, FR i NL, usklađenje s mišljenjem koje su izrazile neke države članice da čak i propast manjih banaka može uzrokovati rizike za financijsku stabilnost, kontinuitet ključnih funkcija te zaštitu depozita i pristup njima. Naknadno, preostale banke s negativnom procjenom javnog interesa trebale bi podlijegati likvidaciji u skladu s nacionalnim sustavima za nesolventnost bez mogućnosti uporabe intervencija osim isplata (tj. transakcije kupnje i preuzimanja) koje se financiraju iz nacionalnog sustava osiguranja depozita. Jedinstveni sanacijski odbor, kao sanacijsko tijelo odgovorno za primjenu procjene javnog interesa na najveće i najveći dio sistemskih banaka i određenih prekograničnih grupacija koje posluju u bankovnoj uniji, pojasnio je da strategija sanacije za gotovo sve banke u njegovoj nadležnosti jest sanacija, a ne nesolventnost u okviru nacionalnih sustava. Nadalje je razjasnio da se postojećim režimom pruža dostatna fleksibilnost za primjereno rješavanje svih situacija.

Kad je riječ o **testu najmanjih troškova**, gotovo sve države članice složile su se da je potrebna podrobnija metodologija kako bi se učinkovitije osigurali ravnopravni uvjeti u EU-u, kako je predloženo u neslužbenom dokumentu predsjedništva. Neke države članice izrazile su, međutim, bojazni u pogledu uključivanja neizravnih troškova, čak i ako bi ti troškovi podlijegali ograničenju najveće vrijednosti i objektivnim kriterijima utvrđenima u okviru sveobuhvatne metodologije. Prema njihovu mišljenju, uključivanjem neizravnih troškova povećala bi se složenost metodologije. Ustvrdile su i da je uključivanje troškovnih elemenata takve vrste zapravo potaknuto ciljem omogućavanja proširenog korištenja sredstvima sustava osiguranja depozita za zaštitu potraživanja koja nadilaze osigurane depozite i moglo bi imati negativan učinak na sredstva sustava osiguranja depozita. Povrh toga, neke države članice podržale su uvođenje rangiranja *pari passu* svih depozita (osiguranih i neosiguranih) jer bi se na taj način sustavima osiguranja depozita pružio prostor za financiranje transakcija kupnje i preuzimanja. Mnoge države članice smatrale su, međutim, da bi to štetilo cilju zaštite sredstava sustava osiguranja depozita. Ustvrdile su da je povlašteno rangiranje sustava osiguranja depozita preduvjet za odgovarajuće i pouzdano refinanciranje takvih sustava osiguranja depozita, čime se štiti sistemska vjerodostojnost.

Kad je riječ o **upravljanju**, države članice općenito su se složile da su za uvođenje novih instrumenata kao što su transakcije kupnje i preuzimanja potrebne javnouppravne ovlasti koje bi se mogle dodijeliti javnom tijelu na nacionalnoj razini (primjerice, nacionalnom sanacijskom tijelu). Jedinostveni sanacijski odbor dodao je da bi se dodjelom ovlasti za administrativnu likvidaciju središnjem javnom tijelu EU-a s europskim sredstvima ostvarile jasne koristi, na temelju iskustva naučenog od SAD-a. Spomenuta je i potreba da se u svrhu učinkovitosti izbjegne udvostručavanje stručnog znanja. Neke države članice izrazile su zabrinutost u pogledu uključenosti Jedinstvenog sanacijskog odbora sve dok su financijska sredstva sustava osiguranja depozita i dalje nacionalna. Usprotivile su se bilo kakvoj uključenosti Jedinstvenog sanacijskog odbora u konačnu odluku jer bi, prema njihovu mišljenju, ovlast odlučivanja trebala biti na razini na kojoj se troškovi snose. Druge su države članice, međutim, poduprle snažniju ulogu Jedinstvenog sanacijskog odbora. Ustvrdile su da bi za uvođenje detaljne metodologije najmanjih troškova bilo poželjno da središnje europsko tijelo koordinira i nadzire njezinu dosljednu primjenu.

Prezentacija Europskog foruma osiguravatelja depozita bila je usmjerena na tehničke aspekte testa najmanjih troškova, kako je utvrđeno u članku 11. stavku 6. Direktive o sustavima osiguranja depozita („alternativne mjere”). Test obično uključuje: i. predviđanje rezultata postupka u slučaju nesolventnosti i gubitaka koje treba snositi sustav osiguranja depozita, ii. procjenu troškova svake dostupne alternativne mjere i iii. odabir najizvedivije mjere na temelju koraka i. i ii. Europski forum osiguravatelja depozita zaključio je da bi metodologija testa najmanjih troškova trebala biti točna i pravedna. Uz izravne troškove u obzir bi trebalo uzeti i neizravne troškove. Prema mišljenju tog foruma, gotovo svi sustavi osiguranja depozita u EU-u snažno podupiru apsolutno povlašteno rangiranje osiguranih depozita i potraživanja sustava osiguranja depozita jer se time osiguravaju minimalni gubici za sustave osiguranja depozita. U tom je kontekstu Europski forum osiguravatelja depozita ujedno napomenuo da bi bez apsolutnog povlaštenog rangiranja procjena hipotetičkog scenarija u mnogim slučajevima bila znatno manje precizna zbog povećanog uzorka potraživanja koja treba uzeti u obzir.

Predsjedništvo je primilo na znanje raspravu među državama članicama. Općenito je postignuta suglasnost o tome da trenutačno stanje u bankovnoj uniji nije zadovoljavajuće i da su potrebne izmjene okvira, bilo putem zasebnog skupa pravila za banke s negativnom procjenom javnog interesa ili širim tumačenjem procjene javnog interesa, ili bi bila potrebna kombinacija obiju opcija.

Komisija je potvrdila da će se sva ta pitanja ocijeniti u okviru predstojeće revizije okvira za upravljanje krizama banaka i osiguranja depozita (vidjeti dio 3.).

II.2. Integracija tržišta

Predsjedništvo je na trećem sastanku Ad hoc radne skupine održanome 12. listopada predstavilo dvije opcije za postizanje snažnije integracije na bankovnom tržištu EU-a. Skupina je održala raspravu o tome kako postići fleksibilniju raspodjelu kapitala unutar bankovnih grupa u cijeloj bankovnoj uniji te istodobno uvesti odgovarajuće zaštitne mjere za zemlje domaćine. Predsjedništvo je potvrdilo da bi u slučaju štetnog događaja bilo potrebno osigurati stavljanje kapitala na raspolaganje društvima kćerima u zemljama domaćinima, neovisno o tome gdje se prethodno držao u grupi.

Predsjedništvo je u neslužbenom dokumentu predvidjelo dvije opcije za postizanje navedenog cilja. Opcija 1 uključivala bi uvođenje **prekograničnoga kapitalnog izuzeća u kombinaciji sa zakonskim zaštitnim mjerama** (potraživanje za dokapitalizaciju) za društva kćeri. Time bi se osigurala dokapitalizacija društava kćeri od strane matičnog društva ako unaprijed određeni okidači upućuju na pogoršanje financijskog stanja matičnog društva ili društva kćeri. Opcija 2 uključivala bi uvođenje **kaskadnog mehanizma** kojim bi se (*ex ante*) u tekstu na razini 1. utvrdila podjela gubitaka unutar bankovne grupe u slučaju sanacije ili likvidacije u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.

Skupina od 12 država članica, na temelju zajedničkog namjenskog neslužbenog dokumenta i uz potporu ostalih država članica, naglasila je važnost ravnoteže između matične zemlje i zemlje domaćina te nedavno postignute dogovore u vezi s time. Posebice su naglasile važnu ulogu koju pojedinačni bonitetni zahtjevi imaju u zaštiti deponenata i financijske stabilnosti, u operacionalizaciji programa sanacije i mikrobbonitetne i makrobbonitetne politike te u osiguravanju jednakih uvjeta i financiranja realnoga gospodarstva. Te države članice stoga potiču istraživanje nebonitetnih prepreka integraciji tržišta.

Tijekom rasprava pokazalo se da neke države članice smatraju da je opcija 1 izvediva osnova za daljnje rasprave jer se njome postiže prihvatljiva ravnoteža između fleksibilnijeg toka kapitala i odgovarajućih zaštitnih mjera, dok je velika skupina država članica smatrala da zaštitne mjere uključene u tu opciju nisu dostatne za rješavanje njihovih bojazni. Izražene su bojazni osobito u vezi s učinkovitošću mehanizma u pogledu prava na potraživanja, posebice u trenucima krize u kojima bi se njegova izvršivost mogla pokazati slabom. Te države članice izrazile su sumnje u pogledu koristi od maksimalne fleksibilnosti u vezi s raspodjelom kapitala.

Kad je riječ o opciji 2, države članice istaknule su njezinu složenost, dugoročnije razdoblje njezine provedbe i potrebne moguće preduvjete (tj. usklađivanje hijerarhije vjerovnika). Jedna država članica kritizirala je ono što smatra asimetričnom potporom za koju se predviđa da bi je u prvom redu matično društvo pružalo društvima kćerima, a ne obrnuto. Skupina od 12 država članica navela je ipak činjenicu da se opcijom 2 postavlja važno pitanje raspodjele tereta među vjerovnicima bankovne grupe, što je ključna bojazan u vezi s ravnotežom između matične zemlje i zemlje domaćina.

Nadalje, neke države članice navele su da bi raspravama, uz kapital, trebalo obuhvatiti i mjere likvidnosti i sanacije i na taj način razjasniti učinak različitih opcija. Te i druge države članice objasnile su da bi se druge mjere mogle provesti u manjim koracima kako bi se poboljšala integracija tržišta, na temelju postojećih mogućnosti i uz analizu toga zašto se ne upotrebljavaju u praksi (npr. izuzeća u pogledu likvidnosti). Jedna država članica predložila je da bi bonitetni omjeri društava kćeri mogli podlijevati ciljanim izmjenama kako bi se bolje prilagodili tokovima kapitala unutar grupe, unutarnjem minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze te likvidnosti; osim toga, mogla bi se pojasniti metodologija iz stupa 2. kako bi se nagradila geografska raznolikost u grupi. ESB se osvrnuo na objavu na osobnom blogu koju su napisali Andrea Enria i Edouard Fernandez-Bollo o poticanju prekogranične integracije bankovnih grupa u bankovnoj uniji, koji je uključivao konkretne prijedloge za poticanje učinkovite raspodjele likvidnosnih resursa među bankovnim grupama, osiguravajući istodobno, po mišljenju autora, odgovarajuće zaštitne mjere tijelima zemlje domaćina.

Predsjedništvo je primilo na znanje mišljenja iznesena u raspravi, izvijestilo Radnu skupinu na visokoj razini na sastanku 13. studenoga te potaklo daljnji tehnički rad odnosno razmatranje trenutnog stanja kako bi se procijenile prepreke za primjenu postojećih odredaba (osobito izuzeća u pogledu likvidnosti).

II. 3. Postupanje u pogledu državnih rizika

Na sastanku održanom 12. listopada razmatrao se regulatorni tretman izloženosti državnim obveznicama (RTSE). Na zahtjev predsjednika Komisija je predstavila učinak različitih opcija za provedbu kapitalnih zahtjeva, izračunan na temelju ažuriranih podataka Europskog nadzornog tijela za bankarstvo do drugog tromjesečja 2020. Većina opcija temeljila se na riziku od koncentracije.

Cilj kapitalnih zahtjeva ublaživanje je rizika u vezi s izloženosti državnim obveznicama s pomoću postupne primjene pondera rizika za izloženosti iznad određenih pragova koncentracije i istodobnog poticanja diversifikacije portfelja državnih obveznica. Komisijina analiza učinka pokazala je, na temelju postojećih podataka, da se ukupna razina izloženosti banaka državnim obveznicama povećala. Analiza je pokazala i da od triju parametrizacija RTSE-a o kojima se raspravljalo, kalibracije Bazelskog odbora za nadzor banaka i Gospodarskog i financijskog odbora imaju najmanji učinak na osnovni kapital na ukupnoj razini, dok je učinak kalibracije Uredbe o zahtjevima u pogledu koncentracije državnog duga (SCCR) znatno veći.

U regulatornom pogledu države članice izrazile su dobro poznata različita mišljenja o kapitalnim zahtjevima. Neke su države članice ustrajale na nastavku rada i zadržavanju različitih opcija za rješavanje rizika u vezi s izloženosti državnim obveznicama s pomoću kapitalnih zahtjeva (rizik od koncentracije i kreditni rizik). Te su države članice istaknule da je taj rad ključan za daljnji napredak u vezi s dovršetkom bankovne unije i da ta imovina nosi rizik koji bi trebalo tretirati kao svu ostalu imovinu u bonitetnom okviru. Te članice naglasile su da bonitetno postupanje u pogledu državnih rizika može biti osmišljeno tako da se njime može upravljati i da ne utječe na financijsku stabilnost. To je pokazala i Komisijina analiza učinka, s obzirom na to da je do drugog tromjesečja 2020. COVID-19 imao samo umjeren učinak pri različitim kalibracijama.

Druge države članice usprotivile su se kapitalnim zahtjevima ili su oklijevale uvesti promjene. Neke su izjavile da bi sve inicijative u vezi s RTSE-om trebalo usko uskladiti s međunarodnim standardima koje je predložio Bazelski odbor za nadzor banaka. Te su države članice istaknule rizike koje uvođenje regulatornog tretmana izloženosti državnim obveznicama može imati u kriznim vremenima, posebice u okviru nedovršene bankovne unije. Druge države članice smatrale su daljnje rasprave o toj temi neprimjerenima dok se ne riješe posljedice krize uzrokovane bolešću COVID-19 jer se boje da bi se takvim raspravama poslale proturječne poruke bankovnom sektoru koji ima važnu ulogu u pružanju općenite potpore realnom sektoru. Neke države članice koje se protive kapitalnim zahtjevima navele su ujedno da razmatrani pristup ne bi smio dovesti do diferenciranja među državama članicama na temelju kreditnog rizika.

Nadalje, neke države članice koje nisu u europodručju i neke države članice s manjim ili manje razvijenim tržištima kapitala izrazile su bojazni u pogledu sposobnosti svojih bankovnih sustava da diversificiraju vlastite udjele izloženosti državnim obveznicama te u pogledu učinka koji bi bilo koje promjene imale na njihova tržišta državnih obveznica i financijsku stabilnost. Nekoliko država članica ponovilo je svoje snažno stajalište u pogledu negativnog učinka koji bi bilo kakve promjene u RTSE-u imale na državni dug, čak i ako bi se provodile postupno, napominjući i da su takve bojazni još i relevantnije s obzirom na tržišne uvjete koji su posljedica pandemije bolesti COVID-19. Neke države članice bile bi suglasne samo s revizijom doprinosa europskom sustavu osiguranja depozita, temeljenih na riziku, te su ustrajale na tome da bi vremenski raspored i odgovarajući redoslijed bili potrebni za sve elemente neophodne za dovršetak bankovne unije. Međutim, za članice koje su se zalagale za RTSE, doprinosi na temelju rizika kalibrirani za državni rizik bili su samostalno nedostatni.

Komisija se složila da bi bio potreban daljnji rad kako bi se prevladala ograničenja u vezi s podacima, osobito za male banke, te provjerio učinak programa javnih jamstava na bankovne kredite.

Predsjedništvo je potvrdilo da su mišljenja država članica o regulatornom tretmanu izloženosti državnim obveznicama i dalje podijeljena. Ujedno je primijetilo da je potrebno procijeniti učinak prijedlogâ na manja tržišta i banke, među ostalim za države članice izvan europodručja, te se složilo da bi daljnja analiza bila potrebna za buduće rasprave. Takvom bi se analizom obuhvatio i učinak prijedlogâ na financijski manevarski prostor država članica u mogućoj budućoj krizi sličnoj krizi uzrokovanoj bolešću COVID-19. Predsjedništvo je potvrdilo da bi za provedbu daljnje analize vjerojatno bio potreban namjenski postupak prikupljanja podataka. Neke su države članice, međutim, navele da u trenutačnim okolnostima i s obzirom na posljedično operativno opterećenje banaka nisu sklone takvom nastavku rada. Predsjedništvo je pozvalo Komisiju da zajedno s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo nastavi s analizom, uzimajući pritom u obzir navedena razmatranja.

II.4. Europski sustav osiguranja depozita

Prikupljanje podataka od strane Komisije

Na sastanku *Ad hoc* radne skupine održanome **12. listopada** razmotreno je trenutačno stanje u vezi s **postupkom prikupljanja podataka provedenim u svrhu potpore razvoju metodologije za izračun doprinosa temeljenih na riziku u okviru europskog sustava osiguranja depozita.**

Komisija je predstavila pregled najnovijeg postupka prikupljanja podataka, koji je dovršen u veljači 2020. Prikupljeni podaci za neke pokazatelje i dalje su nepotpuni. Unatoč tome, ti će podaci predstavljati važan temelj za budući tehnički rad te će olakšati utemeljenu raspravu o specifičnostima metodologije, uključujući metodu agregiranja i odabir pokazateljâ rizika.

Neke su države članice, na primjer, na sastanku postavile specifična pitanja o skupu pokazatelja rizika, koji je istaknut u analizi Komisije. Neke države članice izrazile su, u kontekstu heterogenosti veličina banaka, sumnju u to da bi se dostupan minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (MREL) mogao uzeti u obzir pri izračunu. Druge države članice i institucije istaknule su pitanja u vezi s metodologijom, primjerice u pogledu zakonitosti metodologije Europskog nadzornog tijela za bankarstvo s obzirom na presudu Općeg suda Europske unije o doprinosima Jedinstvenom fondu za sanaciju koje je utvrdio Jedinstveni sanacijski odbor. Nadalje, neke države članice istaknule su da je potrebno uključiti pokazatelje rizika za pojedine države koji bi se odnosili na rizike izloženosti državnim obveznicama, kao što su pokazatelji razvijeni na temelju rejtinga zemalja. . Neke države članice istaknule su da, ako se donese takva odluka, to može biti samo alternativa a nikako dopuna tretmanu izloženosti državnim obveznicama. Predsjedništvo je zaključilo da bi bilo važno procijeniti tehničku izvedivost uzimanja u obzir dodatnih pokazatelja jer bi širi uzorak pokazatelja mogao dobro poslužiti za ukupnu analizu.

Komisija je naglasila važnost trenutačnog rada na prikupljanju podataka i osiguravanju kvalitete koje je s njime povezano, kao što su prijavljeni podaci u vezi s minimalnim zahtjevom za regulatorni kapital i prihvatljive obveze. Čim završi taj rad Komisija će započeti procjenu tehničke izvedivosti, među ostalim ispitivanjem mogućih novih pokazatelja, bez prejudiciranja političkih odluka odnosno odluka o politikama koje također ovise o sveukupnom ustroju bankovne unije.

Predsjedništvo je pozvalo Komisiju da ima u vidu zahtjeve država članica pri budućim analizama oblikovanja metodologije za izračun doprinosa temeljenih na riziku.

Anketa Komisije o hibridnom modelu

Ad hoc radna skupina na sastanku **19. studenoga** raspravljala je o parametrima „hibridnog modela” za EDIS, koji je prvotno predstavilo austrijsko predsjedništvo u srpnju 2018. **Hibridni model** temelji se na ideji istodobnog postojanja središnjeg fonda i kapaciteta za obvezno kreditiranje među nacionalnim sustavima osiguranja depozita. Središnji fond pružio bi likvidnosnu potporu sustavu osiguranja depozita koji je korisnik, nakon što taj sustav iscrpi svoja sredstva („program likvidnosne potpore”). Ako bi središnji fond bio iskorišten u trenutku u kojem je intervencija potrebna, Jedinstveni sanacijski odbor mogao bi u ime središnjeg fonda pozajmiti sredstva od nacionalnih sustava osiguranja depozita putem mehanizma za obvezno kreditiranje. Ovisno o političkim odlukama o kalibraciji više parametara kao što su raspodjela sredstava između središnjeg fonda i nacionalnih sustava osiguranja depozita ili visina gornjih granica za likvidnosnu potporu, hibridni model mogao bi imati različite oblike. Komisija je predstavila ishod **ankete** pokrenute na sastanku *Ad hoc* radne skupine u srpnju.

Općenito govoreći, anketom su otkrivena različita mišljenja ispitanika o gotovo svim obuhvaćenim obilježjima, te su stoga potrebne daljnje tehničke rasprave. Većina pitanja postavljenih u kontekstu tog modela ne razlikuje se od pitanja postavljenih u okviru izvornog modela. Države članice također su istaknule da će njihovo stajalište o različitim obilježjima strukture ovisiti o mogućem budućem razvoju općeg pravnog okvira za upravljanje krizama i posebice o funkcioniranju sustava osiguranja depozita. Kad je riječ o konačnom cilju, neke države članice istaknule su važnost potpuno funkcionalnog EDIS-a (odnosno uzajamnog fonda s potpunim pokrićem gubitaka, kako je predviđeno prijedlogom Komisije iz 2015.). Druge države članice tvrdile su da svako donošenje političkih odluka o obilježjima zajedničkog osiguranja depozita ovisi o koracima za daljnje smanjenje rizika, istodobno podsjećajući na plan iz lipnja 2016. i na to da obilježja strukture hibridnog modela ne zamjenjuju smanjenje rizika.

Mišljenja država članica o raspodjeli sredstava između središnjeg fonda i nacionalnih sustava osiguranja depozita podijeljena su. Gotovo jednak broj država članica zagovarao je jednu od triju dostupnih opcija, a to su: (i.) velik središnji fond i ograničeni nacionalni sustavi osiguranja depozita, (ii.) ograničen središnji fond i veliki nacionalni sustavi osiguranja depozita i (iii.) jednaka raspodjela sredstava. Jedna je država članica nadalje naglasila da bi raspodjela sredstava između središnjeg fonda i nacionalnih sustava osiguranja depozita uvelike ovisila o pokriću privremeno visokih salda, kao i o tretmanu subjekata koji nisu obuhvaćeni Uredbom o kapitalnim zahtjevima u okviru novog okvira.

Gotovo sve države članice zalagale su se za uvođenje gornje granice za obvezno kreditiranje u svrhu zaštite kapaciteta financiranja; mala većina država članica poduprla je uvođenje gornje granice za središnji fond.

Kad je riječ o uvjetima kreditiranja, većina država članica poduprla je uvođenje kamatnih stopa na zajmove iz središnjeg fonda. Mišljenja o dospijeću zajmova podijeljena su među državama članicama, pri čemu se većina zalagala za dospijeće dulje od pet godina.

Kad je riječ o području primjene intervencije, nekoliko ispitanika zalagalo se za ograničeno područje primjene usmjereno na isplate i doprinose sanaciji, dok su se druge države članice zalagale za šire područje primjene. Među tim državama članicama neke su se zalagale za uključivanje financiranja mjera u skladu s člankom 11. stavcima 3. i 6. Direktive o sustavima osiguranja depozita („sprečavanje propasti”, „alternativne mjere”), dok su druge države članice bile protiv obuhvaćanja mjera za sprečavanje propasti. Jedna država članica tvrdila je da bi uključivanje takvih mjera dodatno otežalo postizanje političkog kompromisa o EDIS-u. Mišljenja država članica o institucionalnim sustavima zaštite (ISZ) koji su priznati kao sustavi osiguranja depozita također su podijeljena. Samo je nekoliko država članica tvrdilo da bi mjere sprečavanja propasti u okviru ISZ-a trebale biti pokrivena EDIS-om. Nekoliko država članica složilo se da se različita priroda i nizak profil rizičnosti ISZ-a mogu odraziti kroz diskontne faktore u doprinosima EDIS-u. S obzirom na temeljnu funkciju institucionalnih sustava zaštite, koja je utvrđena člankom 113. stavkom 7. Uredbe o kapitalnim zahtjevima, i „načelo neutralnosti troškova”³, jedna država članica u pisanim se primjedbama zalagala za isključivanje ISZ-ova iz područja primjene hibridnog modela ili za dopuštanje iznimaka koje odražavaju njihovu specifičnu situaciju.

³ „Ključno je načelo da se u svim fazama EDIS-a ne bi trebali povećati ukupni troškovi za bankarski sektor u odnosu na postojeće obveze iz Direktive o SOD-ovima iz 2014.” Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskoj središnjoj banci, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija naslovljena „Ususret dovršetku bankarske unije” od 24. studenoga 2015.

Tijekom rasprave o subjektima koji nisu obuhvaćeni Uredbom o kapitalnim zahtjevima države članice izrazile su dva mišljenja: neki ispitanici poduprli su uključivanje takvih subjekata (neki ipak uz određene uvjete) kako se ne bi diskriminiralo među deponentima na unutarnjem tržištu i kako bi se izbjegao „dvorazinski sustav”. Druge države članice pozvale su na strogo usklađivanje područja primjene s jedinstvenim nadzornim mehanizmom u ime regulatorne dosljednosti i jednakog postupanja. Kad je riječ o nacionalnim mogućnostima i diskrecijskim pravima, mala većina ispitanika u anketi poduprla je financiranje putem programa likvidnosne potpore.

Mišljenja država članica o mogućem putu prema podjeli gubitaka bila su podijeljena. Neke države članice istaknule su da hibridni model može biti samo privremena faza na putu prema uspostavi potpuno funkcionalnog EDIS-a (sa stopostotnim pokrićem gubitaka). Druge države članice tvrdile su da hibridni model uopće ne bi trebao obuhvaćati nikakvo objedinjavanje ili da bi podjela gubitaka trebala podlijevati jasnim uvjetima ili političkim odlukama.

Predsjedništvo je primilo na znanje mišljenja izražena tijekom rasprave i o tome je na odgovarajući način izvijestilo Radnu skupinu na visokoj razini na sastanku 24. studenoga.

III. Komisijina revizija okvira za upravljanje krizama banaka i osiguranja depozita

Na sastanku **19. studenoga** Komisija je predstavila plan u pogledu revizije okvira za upravljanje krizama banaka i osiguranja depozita, objavljen 11. studenoga. Revizija je usmjerena na tri zakonodavna teksta EU-a koji su trenutačno na snazi: Direktivu o oporavku i sanaciji banaka (BRRD), Uredbu o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu (SRMR) i Direktivu o sustavima osiguranja depozita DGSD). Komisija na temelju revizije i sveobuhvatne procjene učinka namjerava do kraja zadnjeg tromjesečja 2021. podnijeti konkretan zakonodavni prijedlog.

Neke države članice, ESB i Jedinstveni sanacijski odbor poduprli su reviziju. Međutim, druge države članice izrazile su bojazni i postavile neka pitanja. Jedna je država članica, na primjer, izrazila žaljenje zbog toga što u reviziju nisu uključena pravila o državnim potporama i snažno je predložila da se to ipak uključi. Druga država članica naglasila je važnost održavanja okvira sustava osiguranja depozita kojim bi se osigurala barem ista razina zaštite deponenata kao i trenutačnim okvirom. Osim toga, jedna država članica izrazila je sumnju u vezi s time jesu li mandati utvrđeni u BRRD-u/SRMR-u/DGSD-u bili dostatno široki kako bi obuhvatili takvu široku inicijativu. Kao odgovor na pitanje kako je „zajednički mehanizam osiguranja depozita” (EDIS) uključen u cjelokupan rad, Komisija je objasnila da će se procjenom učinka obuhvatiti i stvaranje zajedničkog mehanizma osiguranja depozita u sklopu dovršetka bankovne unije.

Predsjedništvo je primilo na znanje raspravu o reviziji okvira za upravljanje krizama banaka i osiguranja depozita.

IV. Praćenje napretka u vezi sa smanjenjem rizika – mjere za rješavanje problema neprihodonosnih kredita u Europi

Na sastanku *Ad hoc* radne skupine 19. studenoga predsjedništvo je predstavilo pregled djelovanja za suočavanje s problemom neprihodonosnih kredita u Europi. Kao odgovor na akcijski plan ECOFIN-a za rješavanje problema neprihodonosnih kredita⁴ iz 2017., Komisija je u ožujku 2018. predstavila svoj paket mjera o neprihodonosnim kreditima. Suzakonodavci su donijeli uredbu o bonitetnom zaštitnom mehanizmu te je ona stupila na snagu u travnju 2019.⁵ ESB, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo, Jedinstveni sanacijski odbor i Europski odbor za sistemske rizike također su ostvarili rezultate u pogledu različitih elemenata akcijskog plana u svojoj nadležnosti. Povrh toga, države članice pokrenule su i omogućile važne mjere na nacionalnoj razini.

⁴ <https://www.consilium.europa.eu/hr/press/press-releases/2017/07/11/conclusions-non-performing-loans/>

⁵ UREDBA (EU) 2019/630 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 17. travnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu minimalnog pokrića gubitka za neprihodujuće izloženosti, SL L111/4, 25.4.2019.

Unatoč tim postignućima, udio neprihodonosnih kredita i dalje je visok u nekim državama članicama, te se i dalje razlikuje među državama članicama i bankama. Osim toga, neki ključni elementi akcijskog plana za neprihodonosne kredite iz 2017. još nisu riješeni. Važno je napomenuti da se o Prijedlogu direktive o pružateljima usluga servisiranja kredita i kupcima kredita i dalje raspravlja u Europskom parlamentu. Budući da bi se provedbom te direktive mogla pružiti važna potpora ublažavanju posljedica krize uzrokovane bolešću COVID-19, suzakonodavci bi trebali započeti s trijalogom što je prije moguće. Osim toga, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo dovršilo je postupak ocjenjivanja prema referentnim vrijednostima za sustave za nesolventnost i naplatu kredita. Ishodom postupka ocjenjivanja prema referentnim vrijednostima trebale bi se potaknuti ciljane reforme okvirâ za naplatu kredita u državama članica kako je predviđeno u akcijskom planu iz 2017.

S obzirom na učinak pandemije bolesti COVID-19 na gospodarstvo i moguća povećanja neispunjavanja obveza i neprihodonosnih kredita, Komisija će u prosincu objaviti komunikaciju u kojoj će se predstaviti nova strategija i djelovanja za rješavanje pitanja neprihodonosnih kredita. Na temelju navedenih elemenata ta komunikacija usmjerila bi se na ciljane mjere u dvama područjima: (i.) daljnjem razvoju sekundarnih tržišta za imovinu umanjene vrijednosti i (ii.) predlaganju reformi okvirâ za nesolventnost i naplatu duga. Dio je strategije i ukloniti regulatorne prepreke za kupnju neprihodonosnih kredita i druge prepreke za razvoj sekundarnih tržišta za neprihodonosne kredite. Druga mjera u paketu mjera za rješavanje pitanja neprihodonosnih kredita mogla bi biti nacionalna društva za upravljanje imovinom. Nadalje, potrebna je bolja kvaliteta i usporedivost podataka za imovinu umanjene vrijednosti.

Njemačko predsjedništvo poziva COREPER da primi ovo izvješće na znanje i time omogući nastavak rada.

Portugalsko predsjedništvo poziva se da, nakon preuzimanja predsjedanja, na temelju ostvarenog napretka nastavi rad na jačanju bankovne unije rješavanjem različitih područja rada u skladu s planom iz lipnja 2016.”